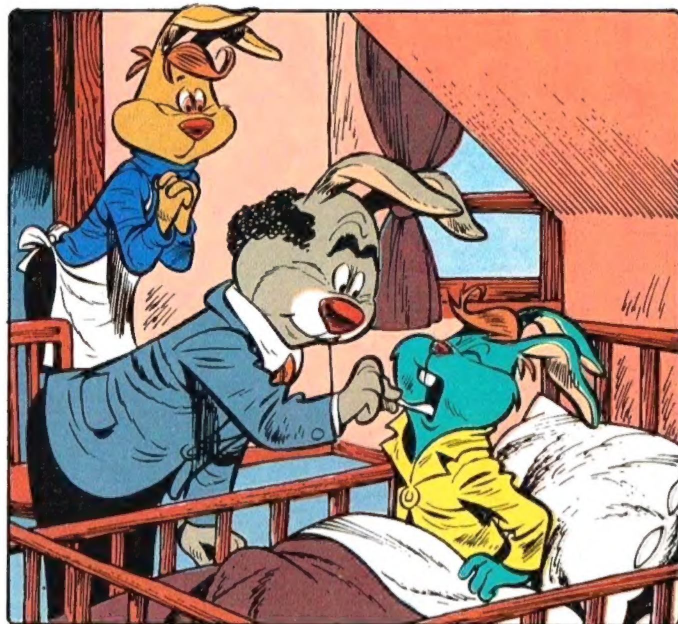

bobo
leuk en leerzaam
Nr. 42
losse nummers f 1,30
België 21 F.
Kleutertje Knutsel
Herfstboekje

Boemsi vindt het heerlijk dat ze nu ook naar school gaat. Zo heerlijk, dat ze op een ochtend niet tegen mama zegt dat ze zo'n keelpijn heeft. Want dan moet ze thuisblijven... en naar bed.

Maar mama ziet wel dat Boemsi ziek is. „Jij kan zo niet naar school, hoor! En ik bel de dokter! Je hebt koorts!" De dokter zegt: „Als ze wat opknapt, moet ze naar het ziekenhuis. Voor haar amandeltjes..."

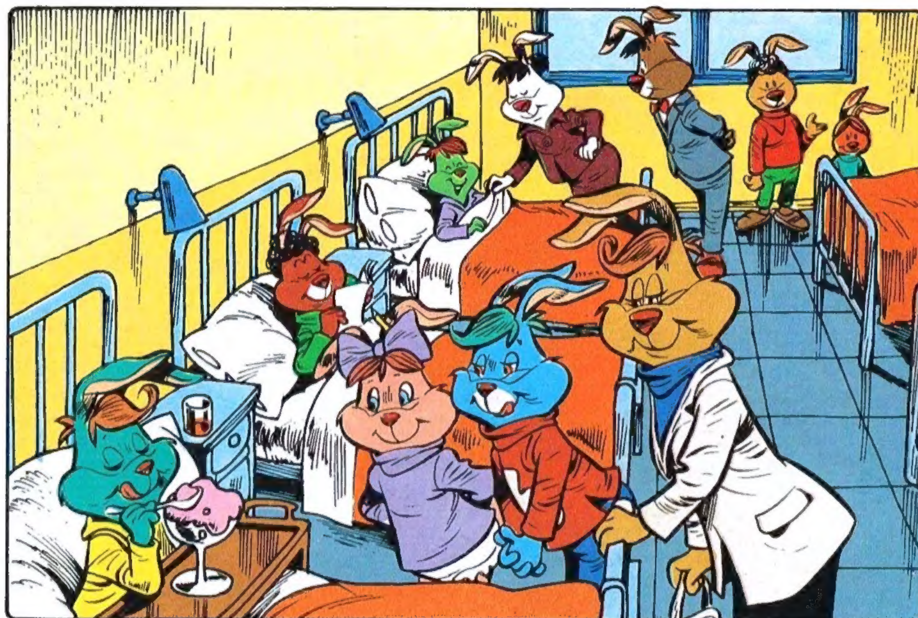

„Ik hoef niet naar het ziekenhuis," zegt Boemsi. „Als ik opknap, ga ik weer naar school! En wat zijn amandeltjes?"

Amandelen zitten in je keel, heeft de dokter verteld. En soms worden kinderen er ziek van. Dan moeten ze worden „geknipt" en moet je een nachtje in het ziekenhuis blijven. „Het doet éven pijn," zegt papa. „Maar een grote meid, die al naar school gaat, huilt niet, hè?" Oom Slokop brengt haar weg.

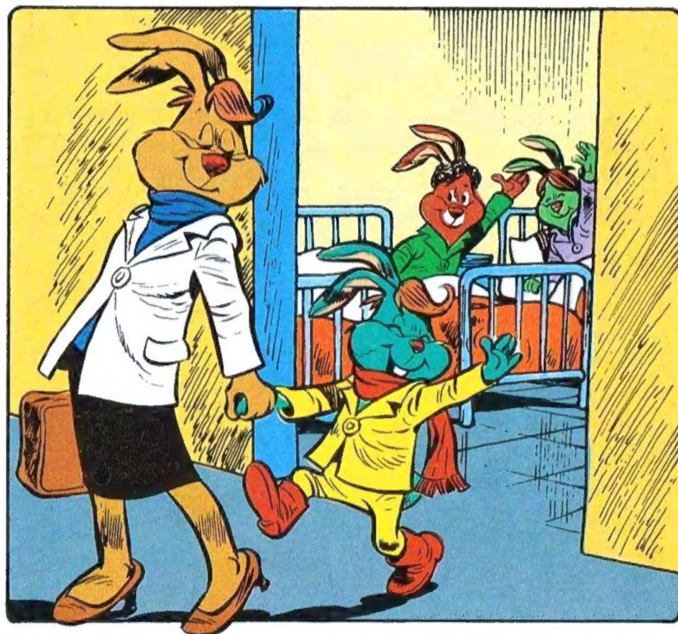
Boemsi is ziek

De volgende dag gaan Bobo en Krabbel met mama in het ziekenhuis op bezoek. „Het heeft éventjes pijn gedaan," zegt Boemsi. „En nu nog een klein beetje!" Boemsi mag nog niet eten. Alleen ijs! En dat vindt ze juist zo lekker! Bobo en Krabbel zijn bijna jaloers! „Het is bést leuk in het ziekenhuis," zegt Boemsi.

„Ik heb héél eventjes gehuild," zegt Boemsi terwijl ze van een grote sorbet snoept. „Maar dat komt omdat jullie er niet waren!"

Eérst had Boemsi gehuild, omdat ze alleen was in het ziekenhuis. Nu ze weer weg mag, vindt ze het bijna jammer! Het was bést gezellig met al die kinderen samen op een grote zaal!

En als ze weer op school is, heeft ze veel te vertellen. Iedereen wil weten hoe dat IS, als je amandeltjes geknipt moeten worden. „Het is helemaal niet erg," zegt Boemsi. „En je krijgt een ijsje toe!"

Jip en Janneke

Scheren

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Vader staat zich te scheren.

Mag ik een beetje schuim? vraagt Jip.

Hier heb je een beetje schuim, zegt vader. En hij geeft Jip een tikje schuim.

Jip smeert het op zijn wangen. Nog meer, zegt hij.

Vader geeft hem nog een beetje. En nu is het zo echt. Net als vader. Jip heeft een stokje. Een plat stokje, dat is om te scheren.

En daar staat hij bij de spiegel.

Daar komt Janneke.

Ga je mee naar buiten? vraagt ze.

Ik moet me eerst scheren, zegt Jip.

Waarom sta je op een kruk? vraagt Janneke.

Ik moet toch in de spiegel kijken, zegt Jip. En die spiegel is zo hoog.

Nu moet je mee uitgaan, zegt Janneke.

Nee, zegt Jip. Het duurt nog heel lang.

En dan wordt Janneke boos. En als Janneke boos wordt is ze heel driftig. Ze trekt aan de poot van de kruk.

O wee, daar valt de kruk om. En Jip valt op de vloer. Met een harde bons. Zijn scheerapparaat valt ook. En de helft van het schuim zit nog op zijn gezicht. En hij huilt zo. De tranen vallen op het schuim.

Janneke is erg geschrokken. Ik deed het per ongeluk, zegt ze.

Niet waar, zegt Jip. Je deed het ekspres.

Niet, zegt Janneke. Ik wist niet dat je zou vallen.

En dan komt vader. En hij zegt: Doet het pijn Jip?

Nee, snikt Jip. Maar ik ben boos.

Mannen huilen niet als ze boos zijn, zegt vader. En je bent toch een man? Je scheert je toch?

O ja, zegt Jip. En hij veegt zijn tranen af. Maar nu veegt hij per ongeluk ook het schuim af.

Kom hier, zegt vader. Een washandje over je gezicht. En nu fijn met Janneke spelen. En niet meer boos zijn.

En dan gaan Jip en Janneke naar buiten. Ze zijn nooit zo erg lang boos op elkaar.

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

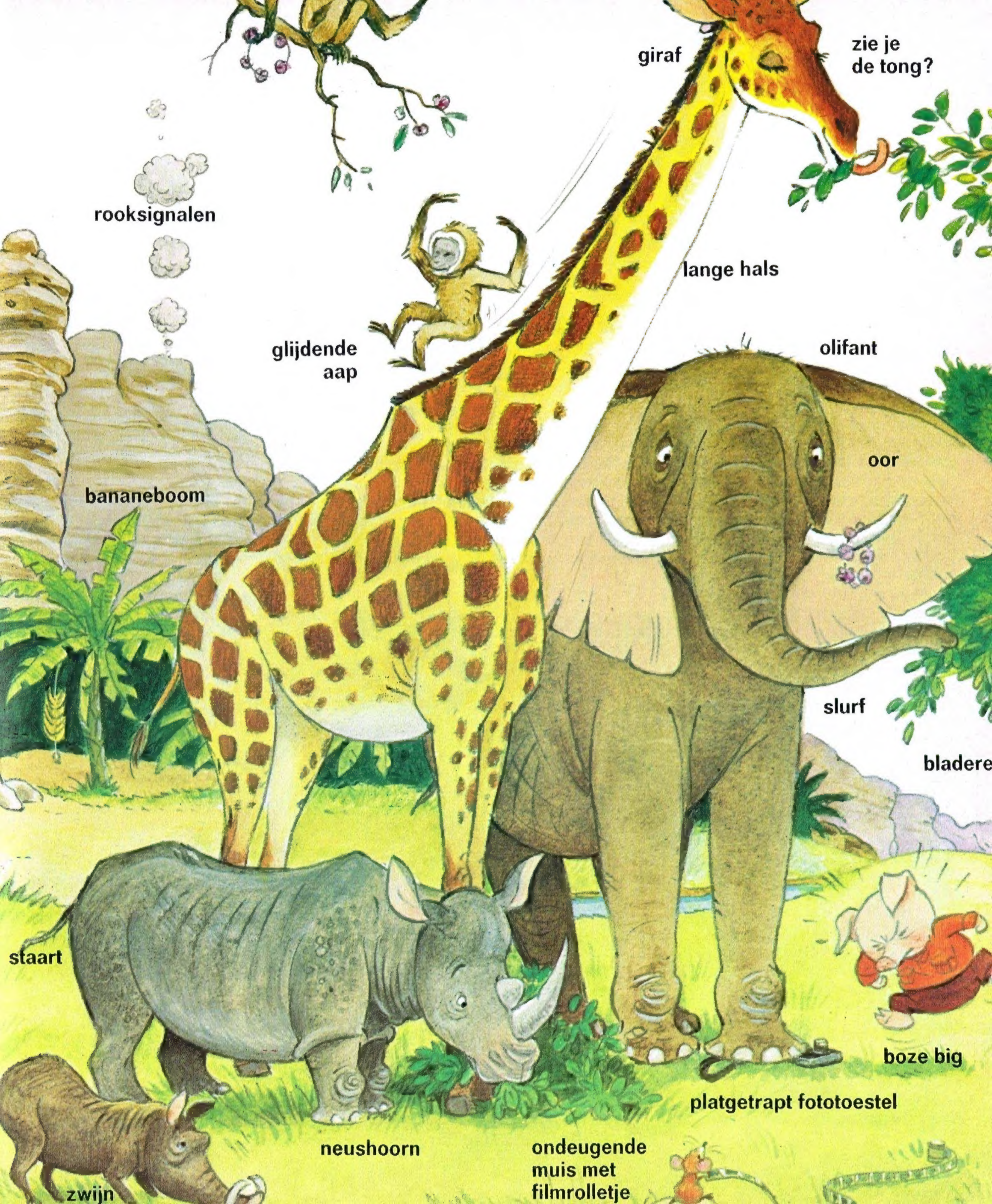

Vriendjesdier

Vannacht droomde ik
dat al mijn vrienden
bij mij thuis
op bezoek waren.
Mijn vriend
olifant
vogelbekdier
nachtuil
nijlpaard
varken
luiaard
everzwijn
vlinder
meeuw
krokodil
wandelende tak
kangoeroe
reiger
kameel
schildpad
gnoe
pinguïn
stinkdier
aap
ijsbeer
konijn
leeuw
kameleon
schaap
egel.
Het was
een hels kabaal.
Het was
een grote troep.
(Mijn vader en moeder
gingen maar even
een eindje om.)
Maar het was
héél gezellig
en
de fijnste dag
van mijn leven.

Wilde dieren

giraf
zie je
de tong?
rooksignalen
lange hals
glijdende
aap
olifant
oor
bananeboom
slurf
bladere
staart
boze big
platgetrapt fototoestel
neushoorn
ondeugende
muis met
filmrolletje
zwijn

De toverberg

Er was eens een koning die zeven kinderen had. De oudste drie waren jongens. En toen die geboren werden, was hij heel blij, want een koning vindt het fijn om drie zonen te hebben. Maar toen de volgende drie kinderen ook jongens waren, was hij minder blij, omdat hij zo graag een dochtertje wilde hebben. Maar de koningin zei: „Als we weer een kindje krijgen, is het vast een dochter." En zo was het ook. Ze noemden haar Violetta.

Toen prinses Violetta een maand oud was, gaven de koning en de koningin een groot doopfeest in het paleis. En de fee Moringel moest peetmoeder van het prinsesje worden.

„Het is een goede fee," zei de koning tegen de koningin, „en ik hoop maar dat ze Violetta iets nuttigs meegeeft. Schoonheid of wijsheid of rijkdom of..."

„Of goedheid," zei de koningin.

„Of goedheid, dat wilde ik net zeggen," zei de koning.

Dus je begrijpt wel hoe ze in spanning zaten. De fee Moringel keek op het slapende prinsesje in de wieg neer en zwaaide met haar toverstaf. „Violetta zul je heten," zei ze. Toen zwaaide ze weer met haar staf en sprak:

„Violetta, Violet.
Waar ze ook haar voetjes zet,
In de tuin of op het land,
Bij elke stap bloeit er een plant."

De koning moest er even over nadenken en het bleef heel stil.

Toen fluisterde hij tegen de koningin: „Wat heeft ze gezegd?
Ik geloof, dat ik het niet goed verstaan heb."

„Waar ze ook loopt, zullen bloemen bloeien," zei de koningin.

„Ik vind het erg lief."

„O," zei de koning. „Was dat alles? Heeft ze niets gezegd over..."

„Nee."

„O. Nou ja."

De koning wilde de fee Moringel bedanken, maar toen hij zich omdraaide was ze al weggevlogen.

Tekeningen: Monica Maas

Bijna een jaar later zette het prinsesje haar eerste stapjes. Wat de fee gezegd had, was iedereen al lang vergeten.
Op een dag kwam de koning thuis van de jacht en liep naar de binnenplaats, waar hij zo graag wandelde als hij over iets wilde nadenken. Hij keek heel verbaasd toen hij zag dat het er vol bloemen stond.
„Wat heeft dit te betekenen," zei hij streng tegen de oppertuinman.
„Ik heb geen idee, Majesteit," zei de tuinman en krabde eens op zijn hoofd. „Ik heb het niet gedaan."
„Maar wie kan het dan gedaan hebben? Wie zijn hier vandaag geweest?"
„Niemand, Majesteit, behalve prinses Violetta. Ze zeggen dat het kleine ding helemaal alleen hier naar toe gelopen is. Dat lieve..."
„Ja, ja," zei de koning. „Je kunt wel gaan."
Ineens wist hij het weer. Dát had de fee Moringel gezegd.
Voor ze die avond naar bed gingen, praatten de koning en de koningin nog lang over hun dochtertje.
„Het is heel duidelijk," zei de koning, „dat Violetta niet overal kan rondlopen. Dat mag natuurlijk niet. We laten haar gewoon in de bloemperken lopen en op de paden moet ze dan maar gedragen worden. Aan de ene kant is het wel vervelend, maar aan de andere kant ook weer nuttig, want dan hoeft er ook niet zo hard gewerkt te worden in de tuin."
„Ja, lieve," zei de koningin.
Toen ze groter werd, mocht Violetta alleen maar in de bloemperken wandelen. De andere kinderen waren erg jaloers op haar, want zij mochten juist alleen maar op de paadjes. En wat zou het leuk zijn als ze eens voor een keertje tussen de bloemen mochten lopen. Maar Violetta dacht: „Wat zou het fijn zijn als ik eens voor een keertje langs de paadjes mocht hollen net als alle andere kinderen."
Toen het prinsesje vijf jaar was, werd ze door de paleisdokter onderzocht. Hij bekeek haar tong en zei tegen de koningin: „Hare Koninklijke Hoogheid heeft meer beweging nodig. Ze zou moeten hardlopen of eens tegen een heuvel op hollen en zich er dan weer af laten rollen. Ze moet huppelen en touwtje springen en hinkelen. Ze is wel een prinses, Majesteit, maar eigenlijk zou ze net als andere meisjes buiten moeten spelen."
„Maar ze is jammer genoeg niet als andere meisjes," zei de koningin. Ze zuchtte en keek uit het raam. Achter in de paleistuin stond een klein heuveltje, waar niet een bloemetje bloeide. Ze keek de dokter aan en zei: „U heeft gelijk. Ze moet spelen, net als gewone meisjes."
Ze ging naar de koning en de koning gaf het groene heuveltje aan prinses Violetta. Iedere dag speelde Violetta daar en het stond er vol bloemen. En iedere avond kwamen de jongens en meisjes van het land naar de heuvel om er bloemen te plukken.
De Toverberg noemden ze de heuvel. En vanaf die dag stonden er altijd bloemen op de Toverberg en kwamen er altijd jongens en meisjes om er te lachen en te spelen. En om er bloemen te plukken!

Tekst: A. A. Milne

Overgenomen uit: Het verhalenboek voor kleuters
Uitgave: Ploegsma Amsterdam

Een kijkje in de warwinkel

1. Maarten gaat boodschappen doen in de warwinkel. Eerst naar de snoepafdeling! In de kast staan flessen met snoep. Er zijn flessen waar weinig snoep in zit. Wijs die eens aan. Zie je ook de flessen waar veel snoep in zit?

2. Maarten kijkt op zijn boodschappenlijstje. Daar staat: een rode theepot, een limonadeglas, een witte beker en een bloemetjesbord. Waar staat dat allemaal?

3. Hier ziet Maarten veel rare meubels staan. Zoals een stoel met maar drie poten. Zie je nog meer dingen waar iets mis mee is?

4. Tel samen met Maarten hoeveel fruit er in iedere kist zit. In de lege kist mag je tekenen wat je wilt.

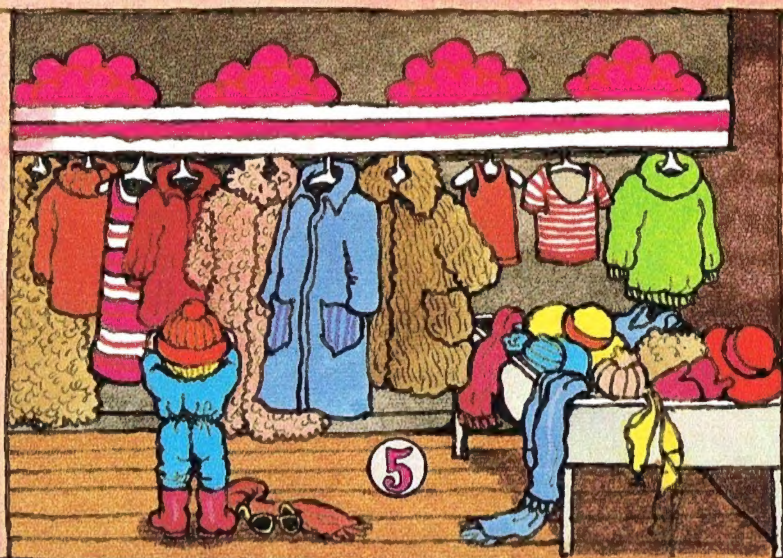
5. Hier is Maarten op de afdeling waar je kleren kunt kopen. Wijs jij eens aan welke kleren je in de winter draagt. En welke in de zomer?

6. Wat een hoop speelgoeddieren ziet Maarten hier. Zouden er echte dieren bij zijn? Wijs ze maar aan en zeg hoe ze heten.

7. Bovenin de warwinkel liggen de paraplu's. Sommige hebben dezelfde kleurtjes. Zie jij welke dat zijn?

Tekeningen: Francien van Westering

Worteltijd voor de konijnen

De konijnen hebben reuze trek. Het is ook etenstijd en daarom komen ze bij elkaar. Moeder konijn heeft een heleboel bosjes lekkere worteltjes neergelegd. Is er voor ieder konijntje één bosje? Om dat te weten trek je een lijntje van elk konijntje naar een bosje wortelen.

Tekening: Ingrid Bévort

Bobo verjaardagkalender

Met de Bobo-verjaardagkalender hoeft een verjaardag nooit meer vergeten te worden. De mooiste voorplaten van Bobo en zijn konijnenfamilie zijn voor deze kalender geselecteerd en op royaal formaat kleurig afgedrukt boven een overzichtelijk kalendarium. Een extraatje is de leuke kleurplaat die in de kalender te vinden is. De prijs van deze fraaie Bobo-kalender, die het vooral in de kinderkamer uitstekend zal doen, bedraagt slechts f 7,50 en hij is verkrijgbaar bij boekwinkel, kiosk, supermarkt of bij de bladenman.

November

1	17
2	18
3	19
4	20
5	21
6	22
7	23
8	24
9	25
10	26
11	27
12	28
13	29
14	30
15	
16	

Bellen blazen met een pinguin

Bellenblazen doe je met wat zeepsop en een pijpje. Speciale pijpjes voor dit kindervermaak zijn verkrijgbaar in de speelgoedhandel. Zo'n pijpje in de vorm van een pinguïn bijvoorbeeld. Let u er wel op dat u voor het zeepsop geen synthetische afwasmiddelen gebruikt. Prijs pinguïnpijpje: f 3,95.

Dag Vriendjesdier

Vriendjesdier, de serie die tekenaar Ivo de Weerd en schrijver Jacques Vriens gedurende de afgelopen maanden voor ons maakten, beleeft deze week zijn laatste aflevering. Wij kunnen u vast vertellen dat Uitgeverij Holkema & Warendorf een boekuitgave van Vriendjesdier voorbereidt.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Een spelletje met een nijlpaard

In onze knutselbijlage volgende week een spelletje waarbij het om kleuren en vormen gaat. Een nijlpaard en kleurenschijf zijn de twee elementen die er aan te pas komen.

NIEUW·NIEUW·NIEUW·NIEUW·NIEUW

Lappen Lijs en Lappen Gijs

In Bobo: Lappen Lijs en Lappen Gijs; twee lappenpoppen die in Amerika al zo'n zestig jaar ongelooflijk populair zijn bij jong en oud. Dank zij een schitterende tekenfilm die binnenkort ook naar ons land komt, is dit hartveroverende duo aan een zegetocht over de hele wereld begonnen. Daarom zijn we reuze blij dat wij ze, als eerste tijdschrift in Nederland, u kunnen presenteren!

bobo Nr. 42 - 12 oktober 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgevèn aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

SNORRE SNORRE

Snorre snorre spinnewieltje,
zeven broekjes en een kieltje,
zeven dasjes van satijn.
Voor wie zouden die wel zijn?

Voor de zeven witte muizen
die in Oma's kastje huizen.
Zou het passen? Zou het staan?
Kom maar hier en trek maar aan!

Rrrrts, daar zijn ze alle zeven
en ze juichen om het leven,
dansend rond het theeservies:
„Piep piep piep, het past precies!"

Tekst: Vera Witte
Tekening: Maria Roothaan